

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1991 Nr. 60

A. TITEL

*Aanvullend Protocol bij de Verdragen van Genève van 12 augustus 1949,
betreffende de bescherming van slachtoffers van niet-internationale
gewapende conflicten (Protocol II);
Bern, 12 december 1977*

B. TEKST

De Franse en de Engelse tekst van het op 8 juni 1977 te Genève tot stand gekomen en op 12 december 1977 te Bern voor ondertekening opengestelde Aanvullend Protocol zijn geplaatst in *Trb.* 1978, 42; zie ook *Trb.* 1980, 88.

Voor ondertekeningen zie eveneens *Trb.* 1980, 88.

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1980, 88.

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1987, 104.

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1980, 88 en *Trb.* 1987, 104¹⁾.

Behalve de aldaar genoemde hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel 21 van het Protocol een akte van bekrachting nedergelegd bij de Zwitserse Bondsraad:

IJsland	10 april 1987
Guatemala	19 oktober 1987
Burkina Faso	20 oktober 1987
Nieuw-Zeeland ²⁾	8 februari 1988

Griekenland	31 maart 1989
Hongarije	12 april 1989
Spanje	21 april 1989
Peru	14 juli 1989
Liechtenstein ¹⁾	10 augustus 1989
Luxemburg	29 augustus 1989
Ivoorkust	20 september 1989
Bulgarije	26 september 1989
de Sovjet-Unie	29 september 1989
Witrusland	23 oktober 1989
de Oekraïne	25 januari 1990
Tsjechoslowakije	14 februari 1990
Noord-Jemen	17 april 1990
Roemenië	21 juni 1990
Canada ⁴⁾	20 november 1990

¹⁾ De datum van bekrachtiging door het *Koninkrijk der Nederlanden* dient ten rechte te luiden: 26 juni 1987.

²⁾ Onder de mededeling dat de bekrachtiging niet geldt voor de Cook-eilanden, Niue en Tokelau.

³⁾ Onder het volgende voorbehoud:

«L'alinéa e du paragraphe 2 de l'article 6 du Protocole II sera appliqué pour autant qu'il ne soit pas incompatible avec les dispositions législatives prévoyant que tout accusé qui trouble l'ordre à l'audience ou dont la présence risque de gêner l'interrogatoire d'un autre accusé ou l'audition d'un témoin ou d'un expert peut être exclu de la salle d'audience»

⁴⁾ Met de volgende interpretatieve verklaring:

«Selon l'interprétation du Gouvernement du Canada, les termes non définis qui sont employés dans le Protocole additionnel II, mais qui sont définis dans le Protocole additionnel I s'entendent dans le sens qui leur est donné dans le Protocole additionnel I.

Les interprétations énoncées par le Gouvernement du Canada à l'endroit du Protocole additionnel I s'appliqueront, le cas échéant, aux termes et dispositions comparables figurant dans le Protocole additionnel II»(texte original)

F. TOETREDING

Zie *Trb.* 1980, 88 en *Trb.* 1987, 104.

Behalve de aldaar genoemde hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel 22 van het Protocol een akte van toetreding nedergelegd bij de Zwitserse Bondsraad:

Guyana	18 januari 1988
Liberia	30 juni 1988
Solomon-eilanden	19 september 1988
Nigeria	10 oktober 1988

Gambia	12 januari 1989
Mali	8 februari 1989
Malta ¹⁾	17 april 1989
Algerije	16 augustus 1989
Barbados	19 februari 1990
Paraguay	30 november 1990

¹⁾ Onder het volgende voorbehoud:

«Article 6, paragraph 2, sub-paragraph (e) of Protocol II will be applied insofar as it is not incompatible with legislation providing that any defendant, who causes a disturbance at the trial or whose presence is likely to impede the questioning of another defendant or the hearing of a witness or expert witness, may be removed from the courtroom».

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1980,88 en *Trb.* 1987, 104.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1978, 42, *Trb.* 1980, 88 en *Trb.* 1987, 104.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Handvest van de Verenigde Naties zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1990, 119.

Voor het op 6 maart 1948 te Genève tot stand gekomen Verdrag nopens de Intergouvernementele Maritieme Consultatieve Organisatie zie ook *Trb.* 1984, 12.

Voor het eveneens op 12 december 1977 te Bern tot stand gekomen Aanvullend Protocol bij de Verdragen van Genève van 12 augustus 1949, betreffende de bescherming van slachtoffers van internationale gewapende conflicten (Protocol I), zie ook *Trb.* 1991, 59.

Uitgegeven de drieëntwintigste april 1991.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

H. VAN DEN BROEK